Lublin, 20 lutego 1946 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 2.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

Poz.		str.
9	Pismo okólne Wojewody Lubelskiego z dnia 31. I. 1946 r. L. Og. 44/46 do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego, Starosty Grodzkiego w Lublinie oraz Prezydentów m. Chełma, Lublina i Siedlec *o zwalczaniu przestępstw skarbowych — współdziałaniu władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego*	18
10	Pismo okólne Wojewody Lubelskiego z dnia 31. I. 1946 r. Nr. P. O. I-2/353/46 do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych: Siedlec, Chełma i Lublina *o funduszach na cele Opieki Społecznej*	18
11	Pismo okólne Wojewody Lubelskiego z dnia 15. II. 1946 r. Nr. Op. 1-3/462/46 do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych: Lublina, Chełma i Siedlec oraz pismo okólne Ministra Adm. Publicznej do Ob. Ob. Wojewodów i Prezydentów miast: st. Warszawy i Łodzi *w sprawie uzgodnienia działalności komitetów i kół opieki nad rodzinami żołnierzy*	19
12	Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego z dnia 26. I. 1946 r. Nr. Op. 1-3/206/46 do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów m. wydzielonych: Lublina, Chełma i Siedlec oraz okólnik Nr 71 Prezydium Rady Ministrów *o akcji pomocy zimowej*	20
13	Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego z dnia 28. I. 1946 r. Nr. Wet./10/37/46 do wszystkich Starostw Powiatowych (Powiatowych lekarzy wet.) Województwa Lubelskiego *o zwalczaniu wścieklizny*	20

B. Publikacje Ministerstwa Administracji Publicznej

14	Pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej L. dz. IV. 20589/45 z dnia 22. XII. 1945 r. do Urzędów Wojewódzkich (wszystkich) i Zarządów Miejskich w Warszawie i Łodzi *o przedstawicielstwach dyplomatycznych i placówkach konsularnych w Polsce*	21

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Komunikat o czasowym zwinięciu agencji pocztowej 3 stopnia	22
Ogłoszenia	22
Sprostowanie	22

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

Poz. 9.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego, Starosty Grodzkiego w Lublinie oraz Prezydentów m. Chełma, Lublina i Siedlec

o zwalczaniu przestępstw skarbowych — współdziałaniu władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego.

L. Og. 44/46.

Zgodnie z pismem okólnym Ob. Ministra Administracji Publicznej z dn. 15 bm. K. dz. IV. 18999/45 podaję do wiadomości Ob. Ob. Starostów i Prezydentów, że w myśl postanowień art. 243 prawa karnego skarbowego z dnia 3 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 581) władze cywilne tak rządowe, jak i samorządowe są obowiązane udzielać władzom skarbowym pomocy w akcji zwalczania przestępstw skarbowych. W szczególności władze samorządowe, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa skarbowego, mają obowiązek donieść o tym władzy skarbowej i poczynić w miarę możności i potrzeby kroki, aby zabezpieczyć dowody i przedmioty przestępstwa oraz uniemożliwić ucieczkę przestępcy.

Jak wynika z zawiadomienia Ministra Skarbu, w wielu miejscowościach władze gminne i organa gromadzkie nie tylko obowiązków tych nie spełniają, ale nawet utrudniają walkę z przestępstwami skarbowymi. Zdarzyły się wypadki, że organa samorządowe zawiadomiły osoby, trudniące się potajemnym gorzelnictwem i handlem samogonem, o przybyciu na teren gminy władz kontroli skarbowej, co dawało przestępcom możność zatarcia śladów przestępstwa. Tego rodzaju postępowanie stanowi rażące naruszenie obowiązków służbowych i posiada wszelkie cechy przestępstwa karnego.

W związku z tym polecam Ob. Ob. Starostom i Prezydentom wydanie właściwych zarządzeń podległym władzom i urzędom, w szczególności zaś pouczenie ich o obowiązkach, wynikających z przytoczonych na wstępie przepisów art. 243 prawa karnego skarbowego z zaznaczeniem, że winni naruszenia tych obowiązków, względnie udzielania pomocy przestępcom, będą pociągani w zależności od kwalifikacji czynu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, lub dyscyplinarnej i karnej.

Lublin, dnia 31 stycznia 1946 r.

Wojewoda:
(—) W. Rózga

Poz. 10.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych: Siedlec, Chełma i Lublina,

o funduszach na cele Opieki Społecznej.

Nr. P. O. I-2/353/46.

Na zaspokajanie niezbędnych potrzeb w dziedzinie Opieki Społecznej Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przydziela ze swego budżetu fundusze, które, w miarę otrzymywania, rozprowadzane są Ob. Ob. Starostom Powiatowym i Prezydentom miast wydzielonych, za wskazaniem przeznaczenia.

Tego rodzaju subwencje przydzielone są z uwagi na wzmożoną działalność Opieki Społecznej, oraz w celu ulżenia Samorządom Terytorialnym w pełnieniu swych obowiązków ustawowych w dziedzinie opieki społecznej po zakończeniu wojny.

Subwencjonowanie akcji opiekuńczej przez Skarb Państwa nie zwalnia jednak Samorządów od ciążących na nich obowiązków, wynikających z mocy postanowień ustawy z dnia 16. VIII. 1923 r. o opiece społecznej.

W związku z powyższym proszę Ob. Ob. Starostów o spowodowanie, by w budżetach Powiatowych Związków Samorządowych i Gminnych, oraz Miejskich, miast niewydzielonych, zaś Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych ze Związków Powiatowych przewidziano na cele Opieki Społecznej minimum około 10% ogólnych zwyczajnych wydatków budżetowych na rok 1946/47.

W zależności od potrzeb lokalnych powiatu, wzgl. gmin miejskich lub wiejskich, wysokość na powyższy cel wydatków winna być proporcjonalnie zwiększana.

W preliminowanych wydatkach na cele opieki społecznej winny być przede wszystkim przewidziane wydatki na: opłaty zakładom opiekuńczym za utrzymanie w Domach Dziecka, Schroniskach dla Starców i Kalek i t. d. pensjonariuszy, utrzymywanych na koszt danej gminy, na akcję dożywiania dzieci i młodzieży szkolnej, na akcję kolonialną, na żłobki stałe, wzgl. dzienne, zapomogi doraźne i t. p.

Podkreślam, że Skarb Państwa nie będzie spełniał obowiązków samorządów w dziedzinie zaspokajania i realizowania zadań opieki społecznej, powiaty zaś, wzgl. miasta wydzielone, mogą liczyć na subwencje państwowe z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, przydzielane Ob. Ob. Starostom Powiatowym, wzgl. Ob. Ob. Prezydentom miast wydzielonych, o ile sprawy opieki społecznej będą traktowane nie tylko z punktu widzenia obowiązku, lecz do zagadnień tych podejdą społecznie.

Naczelnicy (Kierownicy) Wydziałów Opieki Społecznej w miastach wydzielonych, oraz Kierownicy referatów Opieki Społecznej w Starostwach Powiatowych mają dbać o wykonanie w całej rozciągłości niniejszego zarządzenia.

Lublin, dnia 31 stycznia 1946 r.

Wicewojewoda:
(—) Sokołowski

Poz. 11.

PISMO OKÓLNE
WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów m. wydzielonych: Lublina, Chełma i Siedlec,

w sprawie uzgodnienia działalności komitetów i kół opieki nad rodzinami żołnierzy.

Nr. Op. I-3/462/46.

Poniższe zarządzenie Ob. Ministra Administracji Publicznej z dnia 21. I. 1946 r. w sprawie uzgodnienia działalności komitetów i Kół Opieki nad rodzinami żołnierzy W. P. i nad zdemobilizowanymi żołnierzami przesyłam do wiadomości i ścisłego wykonania zwłaszcza w zakresie zwrócenia troskliwej uwagi na sprawy opieki społecznej.

Lublin, dnia 15 lutego 1946 r.

Wicewojewoda:
(—) Sokołowski

MINISTER
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

L. dz. 168/Wojsk.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich) oraz Prezydentów miast: st. Warszawy i Łodzi.

W związku z działalnością, jaką rozwija Centralny Komitet Opieki Społecznej oraz Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej, stała się konieczna koordynacja wysiłków w dziedzinie pomocy państwowej i opieki społecznej odnośnie rodzin żołnierzy Wojska Polskiego i zdemobilizowanych żołnierzy.

Zakres pomocy państwowej i opieki społecznej obejmuje bowiem szersze kręgi.

Dekret z dnia 18. VII 1945 r. Zapewnia pomoc i zasiłki rodzinom żołnierzy Wojska Polskiego oraz zdemobilizowanym żołnierzom.

Dekret z dnia 23. VII. 1945 r. zapewnia pomoc i zasiłki osobom pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego.

Dekret z dnia 13. XI. 1945 r. zapewnia pomoc i zasiłki wdowom i sierotom pozostałym po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Społeczeństwo samo, chociaż wycieńczone długoletnią a okrutną okupacją wroga, jednoczy się w licznych organizacjach społecznych i charytatywnych w celu przyjścia z pomocą materialną i duchową, wszystkim najbardziej przez los dotkniętym.

Opieka społeczna obejmuje więc dzieci, sieroty i półsieroty, starców, repatriantów, powracających z obozów jeńców wojennych, z obozów pracy przymusowej, z obozów koncentracyjnych.

Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z innymi zainteresowanymi Ministerstwami wprowadza w życie postanowienia dekretu z dnia 18. VIII. 1945 r. w sprawie pomocy i zasiłków dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z innymi zainteresowanymi Ministerstwami wprowadza w życie postanowienia przytoczonych wyżej Dekretów z dnia 23.VII. 1945 r. oraz z dnia 13.XI. 1945 r.

Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza pod przewodnictwem Ministra Informacji i Propagandy Ob. Matuszewskiego Stefana wzięło sobie za cel zespolenie społeczeństwa z Wojskiem Polskim oraz udzielanie żołnierzowi i jego rodzinie pomocy intelektualnej i materialnej.

Związek Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację zapewnia, oprócz innych statutowych celów, wzajemną pomoc materialną swoim członkom i ich rodzinom.

Ministerstwo Administracji Publicznej pismem okólnym L. dz. 242/Wojsk. z dnia 29. III. 1945 r. wezwało władze administracji publicznej II-ej instancji (wojewódzkie), aby zainicjowały w miastach i powiatach organizowanie Komitetów i Kół Opieki nad rodzinami żołnierzy Wojska Polskiego, odbywającymi czynną służbę wojskową z poboru i mobilizacji.

Na podstawie nadsyłanych przez Ob. Ob. Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i Łodzi sprawozdań oraz na podstawie własnych spostrzeżeń stwierdzam, że takie Koła i Komitety Opieki wykazują żywą i owocną działalność.

Akcja pomocy i opieki nad zdemobilizowanymi, prowadzona zgodnie z moimi zarządzeniami Nr. 1150/Wojsk. z dnia 27. VIII. 1945 r. i Nr. 1358/Wojsk z dnia 29. IX. 1945 r., daje również zadawalające wyniki.

Niestety, część zdemobilizowanych, wykorzystując z jednej strony życzliwe nastroje społeczeństwa i władz państwowych, żądając świadczeń ponad możliwości, z drugiej strony opiera się wejściu do społeczeństwa jako jej użyteczny członek.

Wytworzył się już proceder na tym tle, polegający na ciągłym podróżowaniu znacznej ilości zdemobilizowanych żołnierzy pomiędzy zach. a wschodnimi częściami Państwa oraz pomiędzy większymi miastami. Tacy zdemobilizowani żołnierze, nadużywając munduru wojskowego, zapełniają pociągi i dworce kolejowe, domy noclegowe Komitetów Pomocy dla zdemobilizowanych żołnierzy, przewożą lub eskortują przedmioty zakupione na Ziemiach Odzyskanych (t. zw. „szaber"), a skierowani do właściwych placówek Zatrudnienia odmawiają przyjęcia ofiarowanej im pracy.

Również wiele osób aspołecznych i wręcz wrogich demokratycznemu ustrojowi Państwa podszywa się pod miano zdemobilizowanych żołnierzy i szerzy chaos, niezadowolenie oraz trudni się rozbojem, kradzieżą i grabieżą. Zjawisko to, występujące po każdej wojnie, może stać się nową klęską społeczną.

Mając wszystkie te okoliczności na uwadze, zwracam się ponownie do Ob. Ob. Wojewodów i Ob. Ob.

Prezydentów Miast: st. m. Warszawy i m. Łodzi, z wezwaniem do zwrócenia troskliwej uwagi na sprawy opieki społecznej.

Koordynacja wysiłków władz państwowych, przedstawicieli społeczeństwa, partii politycznych, związków zawodowych, Polskiego Czerwonego Krzyża, Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, Komitetów i Kół Opieki Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza itd. stała się koniecznością i pierwszą potrzebą w okresie zimowym, kiedy cierpienia i nędzę pogłębia mróz i zimno.

Proszę zatem Ob. Ob. Wojewodów i Prezydentów: m. st. Warszawy i m. Łodzi o spowodowanie takiej reorganizacji Komitetów i Kół Opieki, powołanych do życia na podstawie pisma okólnego L. dz. 242/Wojsk z dnia 29. III. 1945 r. Ministerstwa Administracji Publicznej, aby wszystkie czynniki, tak społeczne, jak i państwowe, miały w nich swoich przedstawicieli i aby one były zdolne do koordynowania wysiłków charytatywnych oraz ustalania hierarchii, potrzeb i świadczeń na rzecz opieki dla wszystkich, którzy jej potrzebują, a przede wszystkim dla tych, którzy na wdzięczność Narodu zasłużyli w walce zbrojnej.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1946 r.

w/z. Ministra:
(—) Dr. Żaruk - Michalski
Podsekretarz Stanu

Poz. 12.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów m. wydzielonych Lublina, Chełma i Siedlec

o akcji pomocy zimowej.

N. Op. I-3/206/46.

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości załączony odpis okólnika Prezydium Rady Ministrów Nr. 71 z dnia 31. XII. 1945 r., nadmieniając, że Referaty Opieki Społecznej (Wydział Opieki Społecznej) miast wydzielonych winny w akcji pomocy zimowej przyjąć żywy udział, czynnie współdziałając z lokalnymi Komitetami akcji pomocy zimowej.

Lublin, dnia 26 stycznia 1946 r.

Za Wojewodę:
(—) Cz. Chełmowski
Naczelnik Wydziału

OKÓLNIK Nr. 71.
PREZYDIUM RADY MINISTRÓW

Nr. 109-5/1.

W okresie między 1 stycznia a 31 marca 1946 r. Centralny Komitet Opieki Społecznej przeprowadzi na zlecenie władz rządowych akcję pomocy zimowej.

Akcja pomocy zimowej prowadzona będzie pod nadzorem i ogólnym kierownictwem Ministra Pracy i Opieki Społecznej i zasięgiem swym obejmie cały obszar Rzeczypospolitej.

Celem akcji jest uzupełnienie normalnych funkcji opiekuńczych wykonywanych przez Państwo, Samorząd i Stowarzyszenia charytatywne oraz uintensywnienie pomocy w dziedzinie opieki nad dziećmi, młodzieżą, starcami i niezdolnymi do pracy, tudzież repatriantami, osadnikami i t. p. W okresie tegorocznej pierwszej zimy powojennej, kiedy Państwo — dążąc do stabilizacji życia gospodarczego i społeczno-politycznego na nowych podstawach — napotyka na poważne trudności.

Dla należytego przeprowadzenia powyższej akcji i osiągnięcia jak najbardziej pozytywnych wyników konieczne jest współdziałanie wszystkich czynników administracji państwowej, która winna pozostawić do dyspozycji Ministra Pracy i Opieki Społecznej wszystkie ośrodki, jakie może na ten cel przeznaczyć. Zwłaszcza ze strony Obywateli Ministrów Aprowizacji i Handlu, Przemysłu, Leśnictwa, Komunikacji, Informacji i Propagandy, Administracji Publicznej oraz Oświaty oczekuję w pierwszym rzędzie współdziałania z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej.

Proszę Obywatela Ministra o wydanie w tym względzie stosownych zarządzeń podległym Mu władzom i urzędom.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1945 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) Edward Osóbka - Morawski

Poz. 13.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do wszystkich Starostw Powiatowych (Powiatowych lekarzy wet.) Województwa Lubelskiego

o zwalczaniu wścieklizny.

Nr. Wet./10/37/46.

Rosnąca w ostatnich czasach ilość stwierdzonych urzędownie wypadków wścieklizny u zwierząt domowych nasuwa podejrzenie, że mieszkańcy nie doceniają należycie niebezpieczeństwa tej zarazy dla ludzi i zwierząt oraz wysokości szkód materialnych, jakie może ona spowodować w przerzedzonym w wyniku wojny pogłowiu zwierząt.

Poza tym stwierdzanie wścieklizny u zwierząt gospodarskich w punktach, gdzie wścieklizna u psów nie była uprzednio ujawniona — przemawia za tym, że postanowienia art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22/VIII 1927 Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673 nie były i w dalszym ciągu nie są przez ludność respektowane.

W celu opanowania i zwalczania zarazy wścieklizny, Urząd Wojewódzki, Wydział Wet., poleca na

zasadzie postanowień § 331 Rozp. Min. Roln. z 9 stycznia 1928 Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167 — bezzwłoczne zastosowanie postanowień art. 70 i 71 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 22/VIII 1927 Dz. U. Rz. P. Nr. 77 poz. 673 — przez włączenie aż do odwołania obszaru całego powiatu do okręgu zagrożonego wścieklizną i podanie tego do wiadomości mieszkańców, sposobem na miejscu praktykowanym.

Poza ścisłym stosowaniem przepisów policyjno-weterynaryjnych — Urząd Wojewódzki, Wydział Wet., zaleca bezzwłoczne wszczęcie i prowadzenie przez odczyty akcji uświadamiającej. Wytyczne tej akcji winny być ustalone w porozumieniu z Ob. Ob. Starostami. Zdaniem Urzędu Wojewódzkiego odczyty winny mieć miejsce na zebraniach przedstawicieli Urzędów administracji gminnej, na zebraniach organizacji rolniczych i gospodarczych oraz na sesjach służbowych Sołtysów i odprawach Komendantów posterunków milicji obywatelskiej.

Tematyką odczytów winny być sprawy:

a) obowiązku ciążącego na posiadaczach zwierząt donoszenia o wypadkach wystąpienia u zwierząt objawów chorobowych uzasadniających podejrzenie o chorobę zaraźliwą,

b) stopnia niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu i życiu ludzi ze strony chorób odzwierzęcych,

c) trudności i kosztów szczepień ludzi pokąsanych przez wściekłe zwierzęta,

d) szkód materialnych spowodowanych przez wściekliznę,

e) odszkodowań i zapomóg wypłacanych przez Skarb Państwa oraz zależności przyznania i wypłaty świadczeń od dopełnienia warunków określonych ustawą o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Jednocześnie z akcją propagandową winna być rozważona sprawa likwidacji wałęsających się psów, gdyż od należytego rozwiązania tego zagadnienia zależy zasadniczo powodzenie akcji zwalczania wścieklizny. W miastach i osadach należy sprawę wyłapywania wałęsających się psów poruczyć rakarzom, zaś w terenie pożądane byłoby zorganizowanie okresowych obław.

W końcu Urząd Wojewódzki, Wydział Wet., zarządza przedkładanie do wglądu wszystkich akt dotyczących sprawy zgłaszanych wypadków zachorowań na wściekliznę, względnie podejrzenia o tę zarazę.

O wykonaniu należy donieść w terminie do 28. II. 1946 r.

Lublin, dnia 28 stycznia 1946 r.

Wicewojewoda:
(—) Sokołowski

B. Publikacje Ministerstwa Administracji Publicznej.

Poz. 14.

PISMO OKÓLNE
MINISTERSTWA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

do Urzędów Wojewódzkich (wszystkich) i Zarządów Miejskich w Waszawie i Łodzi,

o przedstawicielstwach dyplomatycznych i placówkach konsularnych w Polsce.

L. dz. IV. 20589/45.

W związku z wykonaniem art. 71 ust. 3 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 272 ex 1945 r.) oraz § 100 rozporządzenia wykonawczego Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości do tegoż prawa (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 304 ex 1945 r.), Ministerstwo Administracji Publicznej przesyła, celem właściwego wykorzystania, spis placówek dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce:

1) Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — w Warszawie, ul. Wilenska 13,
2) Stanów Zjednoczonych A. P. — w Warszawie, Hotel Polonia,
3) Belgii — w Warszawie, Hotel Polonia,
4) Danii — w Warszawie, Hotel Polonia,
5) Francji — w Warszawie, ul. Zakopiańska 90,
6) Anglii — w Warszawie, Hotel Polonia,
7) Luxembourga — w Warszawie, Hotel Polonia,
8) Szwecji — w Warszawie, Hotel Polonia,
9) Czechosłowacji—w Warszawie, Hotel Polonia,
10) Jugosławii — w Warszawie, Aldony 18,
11) Norwegii — w Warszawie, Hotel Polonia,
12) Włoch — w Warszawie, Hotel Polonia,
13) Finlandii — w Warszawie, Hotel Polonia.

Ambasada Francuska reprezentuje interesy państwa trzeciego, a mianowicie Szwajcarii.

Na obszarze Gdyni i Gdańska uzyskał exequator Rządu Polskiego konsul szwedzki, p. Einar Rolf Ytterberg.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1945 r.

(—) J. Pokrzywnicki
Naczelnik Wydziału

URZĄD WOJEWÓDZKI LUBELSKI
L. dz. Og. 64/45.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego Starosty Grodzkiego Lubelskiego i Prezydentów miast: Chełma, Lublina i Siedlec.

Powyższy odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej, Dep. Admin., z dnia 22 grudnia 1945 r. L. dz. IV. 20589/45, Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości.

Lublin, dnia 30 stycznia 1946 r.

Za Wojewodę:
(—) Włodz. Borkusiewicz
Naczelnik Wydziału

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA

KOMUNIKAT
o czasowym zwinięciu agencji pocztowej 3 stopnia

Zarządzeniem Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie z dnia 17 stycznia 1946 r. Nr. Org. 29, z dniem 31 stycznia r. b. została zwinięta czasowo agencja pocztowa Wereszczyn powiatu Włodawskiego.

Miejscowości należące do wymienionej agencji włącza się do zamiejscowego obszaru pocztowego agencji Urszulin.

Lublin, dnia 23 lutego 1946 r.

(—) Włodz. Borkusiewicz
Naczelnik Wydziału Ogólnego

—o—

Unieważnia się zagubioną dnia 2. II. 1946 r. książkę rejestracyjną samochodu marki „Dodge" Nr. C-31087, wydaną przez Okręg. Urząd Samochodowy w Lublinie. Samochód ten znajduje się do dyspozycji Wydziału Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego.

—o—

Unieważnia się wystawione przez R. K. U. Zamość zaświadczenie o zgłoszeniu się do rejestracji wojskowej, i kartę rozpoznawczą wydaną przez Kreishauptmana w Zamościu na nazwisko Bronisława Kobielarza, urodzonego w roku 1911, oraz tytuł własności wydany przez Pełnomocnika do Reformy Rolnej w Tomaszowie-Lub. na otrzymaną działkę ziemi 1) we wsi Tarnawatka, 2) we wsi Antoniówka również na nazwisko Bronisława Kobielarza, które w miesiącu listopadzie zrabowane zostały w czasie napadu bandyckiego.

—o—

Unieważna się zaświadczenia na numery próbne PR—34425 i PR—34426, wydane dnia 5. XI. 1945 r. Urzędowi Wojewódzkiemu przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Lublinie.

—o—

Unieważnia się skradzioną legitymację nauczycielską, wydaną przez Kuratorium Lubelskie na nazwisko Janowskiej Leokadii.

—o—

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wystawiony na nazwisko Brzozowskiego Stanisława, zam. wieś Sławinek, gm. Konopnica na klacz kasztan, ur. w roku 1938.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy, Nr. 2623, wydane przez Urząd Wojewódzki w Lublinie na nazwisko Błaszczaka Bolesława.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy, wydane przez Związek Zawodowy Pracowników i Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Przepałkowskiego Mariana.

—o—

Unieważnia się Kennkartę Nr. 1119, wydaną przez Urząd Gminy Kostomłoty, pow. Biała Podl., oraz zaświadczenie wystawione przez Wojewódzką Komendę M. O. Katowice o zwolnieniu na nazwisko Pietruczyniaka Bronisława.

—o—

Unieważnia się dowód osobisty i książkę wojskową, skradzione dnia 28. I. 46 na linii kolejowej Wrocław — Zegań na nazwisko Kudlickiego Edwarda.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy Nr. 517, wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Lublinie na nazwisko Zakrzewskiego Józefa.

—o—

Unieważnia się zagubione na terenie Włodawy upoważnienie Demidowskiego Edwarda do przeprowadzenia kontroli we wszystkich Instytucjach Państwowych, Spółdzielniach, Zakładach i in. Urzędach na terenie Województwa Lubelskiego, podpisane przez Naczelnika Departamentu Ministerstwa Aprowizacji i Handlu ob. Bojarskiego.

—o—

Unieważnia się zrabowane dokumenty wydane na nazwisko Miazgi Aleksandra.

—o—

Unieważnia się legitymację służbową wydaną przez Izbę Skarbową w Lublinie na nazwisko Włodzimierza Ejsmunda.

—o—

Unieważnia się zagubioną dnia 25. II. 1946 r. książkę rejestracyjną — zaświadczenie samochodu marki „Dodge" Nr. P. R. 3185, znajdującego się w dyspozycji Wydziału Odbudowy Urz. Woj. Lub.

—o—

Sprostowanie

W Nr. 1. 1946 r. Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego w dziale ogłoszeń na str. 16 wydrukowano pomyłkowo: „Brazowskiego Stanisława" zamiast Brzozowskiego Stanisława, co niniejszym prostuje się.

Cena niniejszego numeru wynosi 15 zł.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie